

OTŁUCZONY (4) *part praet pass pf*

*Teksty nie oznaczają ó albo oznaczają niekonsekwentnie; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).
sg m [N otłuczony.] ◇ G otłuczon(e)go (3). ◇ A otłuczony (1).*

Sł stp brak, Sł stp nazw os notuje, Cn brak, Linde także XVIII w. s.v. otłuc.

1. *Który ma lupinę złuszczoną przez uderzenie (4) : wezmi łoku chmielowego [...] / nafienia hanyżowego / ięczmieniu otłuczonego FalZioł I 72b; Weźmi poł kwartny gárnułzek / á náfy p pełen ięczmieniá otłuczonego SienLek 163v; Ale gdy przyydzie dzień czwarty przed biegánim / daway [koniowi] othłuczony á obwárzony owies / y fłomy obieráney SienLek 189, 53v.*

2. *[Uszkodzony przez uderzenie: [herb Leliwa] Ma bydź koło żółte bez dzwoná / krzyż ná wierzchu / ábo miecz otłuczony. BielKron 1597 214 (Linde).]*

Cf [OBTLUCZONY], OTLUC

s]B